

Tárgy: nyereség-részesedési jogokkal kapcsolatos befektetési konstrukció jogi megítélése a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (új Hpt.), valamint a kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XVI. törvény (Kbftv.) szabályozására tekintettel

I. TÉNYÁLLÁS

Az MNB-hez intézett állásfoglalás-kérő levélben leírtak szerint egy németországi székhelyű, részvénytársasági formában működő gazdasági társaság („**A**” **Társaság**) tevékenységét az ún. nyereség-részesedési jogok hosszú távú befektetésként történő értékesítése képezi nagy jövedelmű magánszemélyek részére. Az „**A**” Társaság nem bocsát ki tagsági jogokat vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt vagy bármilyen forgatható okiratot e jogok tekintetében, és a nyereség-részesedési jogok nem átruházhatók. A nyereség-részesedési jogok névértékének megfizetésével a befektető jogot szerez arra, hogy az „**A**” Társaság nyereségéből részesedjen. A nyereség-részesedési jogok megvásárlásakor a befektető kiválaszthatja azt a portfólió-típust, amelybe a pénze befektetésre kerül. A választható portfóliók kockázata eltérő, azok jellemzően részvényeket, kötvényeket és aranyat tartalmazhatnak. A befektetés hozama, teljesítménye nem garantált, így váratlan negatív gazdasági körülmények esetén a befektető akár a teljes befektetését is elveszítheti. A nyereség-részesedési jogokkal nem kereskednek a piacon. Az „**A**” Társaság nem minősül a 2009/65/EK Irányelv (**ÁÉKBV Irányelv**) szerinti ÁÉKBV-nak.

Az „**A**” Társaság által gyűjtött pénzeszközök egy luxemburgi székhelyű részvénytársaságba („**B**” **Társaság**) kerülnek befektetésre. Ezt követően a befektetők pénzét a „**B**” Társaság fekteti be az egyes befektetők által választott portfólióknak megfelelően. A „**B**” Társaság kizárólag az „**A**” Társaságtól fogad el pénzt a befektetés érdekében, s a befektetések nyeresége az „**A**” Társaságnak kerül kifizetésre, amely kifizeti azt a befektetőknek.

A befektetést egy németországi székhelyű, kft. formában működő vállalkozás („**C**” **Társaság**) értékesíti a befektetők felé, amely a német felügyelet, a BaFin engedélyével rendelkezik portfóliókezelés és befektetési tanácsadás nyújtására átruházható értékpapírok, pénzügyi eszközök és kollektív befektetési forma befektetési jegyei vonatkozásában.

A tevékenység magyarországi részét az jelentené, hogy a nyereség-részesedési jogokat az „**A**” Társaság magyarországi székhelyű/lakóhelyű befektetők részére hazánkban forgalmazná.

II. A JOGKÉRDÉS

A jogkérdés általánosan arra irányul, hogy a tervezett konstrukció esetlegesen valamely pénzügyi ágazati jogszabály hatálya alá tartozó engedélyköteles tevékenységnek minősül-e.

Konkréten pedig kérdésként merül fel, hogy a nyereség-részesedési jogok értékesítése, majd a pénz befektetése és a hozamfizetés a Hpt. szerinti betétgyűjtésnek (és más visszafizetendő pénzeszköz saját tőkét meghaladó mértékű, nyilvánosságtól történő elfogadásának), a Batv. szerinti befektetési alapkezelésnek, az alternatív befektetési alapkezelőkről szóló 2011/61/EU Irányelv (**AIFMD**) szerinti alternatív alapkezelésnek, a Tpt. szerinti értékpapír forgalomba hozatali tevékenységnek, a Bszt. szerinti befektetési szolgáltatási tevékenységnek tekinthető-e.

III. A KÉRELMEZŐ ÁLLÁSPONTJA

A Kérelmező jogi álláspontja szerint a régi Hpt. 3. § (1) bekezdés a) pontjában megjelölt „betét gyűjtése és más visszafizetendő pénzeszköz – saját tőkét meghaladó mértékű – nyilvánosságtól történő elfogadása” pénzügyi szolgáltatási tevékenység amiatt nem valósul meg, mert az „**A**” Társaság nem köteles a befektetőktől átvett pénzt visszafizetni. Amennyiben a befektetés értéke csökken, az „**A**” Társaság csak a megmaradó összeget köteles visszafizetni, amely a befizetett tőkénél kevesebb – szélsőséges esetben nulla – is lehet. Ebben az esetben pedig a betétgyűjtésnek a pénz-visszafizetési definíciós eleme hiányzik, így a nyereség-részesedési jogok magyarországi forgalomba hozatala nem minősül a régi Hpt. 3. § (1) bekezdés a) pontja szerinti pénzügyi szolgáltatási tevékenységnek.

Ami a tevékenység Batv. szerinti megítélését illeti, a Kérelmező jogi véleménye szerint a Batv. hatálya alá tartozó befektetési alapról, illetve befektetési alapkezelőről csak akkor beszélhetünk, ha egy érintett társaság a Batv. 3. § 15. pontja szerinti befektetési jegyet (tehát a Batv.-ban meghatározott módon és alakszerűséggel a befektetési alap, mint kibocsátó által forgalomba hozott átruházható értékpapírt) bocsát ki. Mivel sem az „**A**” Társaság, sem a „**B**” Társaság nem bocsát ki a Batv. szerinti befektetési jegyet, ezért egyikük sem minősül befektetési alapnak. Befektetési

alap hiányában pedig sem az „A” Társaság, sem a „B” Társaság, sem a „C” Társaság tevékenysége nem minősül befektetési alapkezelésnek, így nem tartozik a Batv. 1. § a)-b) pontjainak hatálya alá. Hasonló indokok alapján – mivel a nyereség-részesedési jogok nem minősülnek ÁÉKBV által kibocsátott kollektív befektetési értékpapírnak – forgalomba hozataluk nem tartozik a Batv. 1. § d) pontjának hatálya alá.

A Kérelmező álláspontja szerint az AIFMD irányelvi jellegéből adódóan a magyar nemzeti jogba átültető jogszabály hiányában nem hoz létre semmilyen, az „A” Társaságra, a „B” Társaságra vagy a „C” Társaságra vonatkozó kötelezettséget, így a társaságok tevékenysége alternatív alapkezelésnek sem tekinthető.

A Tpt. 1. § a) pontja értelmében a Tpt. hatálya a sorozatban kibocsátott értékpapír Magyarország területén történő forgalomba hozatalára terjed ki. A Tpt. alapján értékpapír a forgalomba hozatal helyének joga szerint értékpapírnak minősülő pénzügyi eszköz. A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 338/A. §-ának (2) bekezdése alapján értékpapírnak csak olyan okirat vagy más módon rögzített, nyilvántartott és továbbított adat tekinthető, amely jogszabályban meghatározott kellékekkel rendelkezik és kiállítását (kibocsátását), illetve ebben a formában történő megjelenítését jogszabály lehetővé teszi. A Kérelmező érvelése szerint mivel a nyereség-részesedési jogok esetében az „A” Társaság nem bocsát ki olyan igazolást vagy egyéb okiratot, illetve nem hoz létre olyan elektronikus adatokat, amelyek megfelelnek a Ptk. hivatkozott jogszabályi tartalmának, ezért a nyereség-részesedési jogok nem értékpapírok a Tpt. alkalmazásában, így a Tpt. hatálya nem terjed ki e jogokra és a Tpt. tájékoztató készítési és bejelentési kötelezettségei sem vonatkoznak az érintett társaságokra.

A Kérelmező a tevékenységnek a Bszt. hatálya alóli kivételét két fő érveléssel támasztja alá. Egyrészt mindhárom társaság székhelye Magyarország területén kívül található, ezért tevékenységük – a Bszt. 1. § a)-b) pontjaiból következően – nem tartozik a Bszt. (területi) hatálya alá. Másrészt a nyereség-részesedési jogok nem tekinthetők pénzügyi eszköznek, márpedig befektetési szolgáltatási tevékenységet csak pénzügyi eszközre vonatkozóan lehet végezni, így a társaságok tevékenysége nem minősül befektetési vagy kiegészítő szolgáltatásnak. Mindezekből következően e társaságok határon átnyúló formában sem végeznek befektetési szolgáltatási tevékenységet.

IV. AZ MNB ÁLLÁSPONTJA

4.1. A konstrukció minősítése a betétgyűjtés szempontjából

A nyereség-részesedési jogok ellenértékének az „A” Társaság részére történő befizetése kapcsán a társaság tevékenységét illetően felmerülhet a pénzügyi szolgáltatási tevékenységek közül a régi Hpt. 3. § (1) bekezdés a) pontjában és az új Hpt. 3. § (1) bekezdés a) pontjában megjelölt, a régi Hpt. 2. számú melléklet I./3. pontjában és az új Hpt. 6. § (1) bekezdés 9. pontjában meghatározott betétgyűjtési tevékenység esetleges megvalósulása is.

„9. Betét és más, a nyilvánosságtól származó visszafizetendő pénzeszköz gyűjtése: pénzeszközök egyedileg előre meg nem határozott személyektől történő gyűjtése oly módon, hogy azzal a betétgyűjtő tulajdonosként rendelkezhet, de köteles azt – kamattal, más előny biztosításával vagy anélkül – visszafizetni.”

A levélben leírtak alapján az „A” Társaság nyilvános körben pénzbegyűjtési tevékenységet végez, ezáltal a törvényi tényállás első két eleme valószínűsíthetően megvalósul. Arra vonatkozóan az állásfoglalás-kérés nem közöl információt, hogy az „A” Társaság az összegyűjtött pénzeszközökkel tulajdonosként rendelkezik-e, ugyanakkor az a tény, hogy a „B” Társaság által eszközölt befektetéseknél az eredeti pénzeszköz-tulajdonosok már nevesítve nem jelennek meg (hiszen a „B” Társaság közvetlen befektetője kizárólag az „A” Társaság) arra utal, hogy a befektetők pénzeszközei felett az „A” Társaságnak tulajdonosi rendelkezési joga van. Ezzel szemben a tevékenység betétgyűjtésnek minősítését éppen az gyengíti, hogy a Hpt.-definíció pénz-visszafizetési elemének megvalósulása igen kétséges. A rendelkezésünkre álló információk alapján tehát az „A” Társaság tevékenysége feltehetően nem minősül betétgyűjtésnek, illetve más visszafizetendő pénzeszköz gyűjtésének. Felhívjuk azonban a figyelmet arra, hogy amennyiben a konstrukcióban résztvevő társaságok a leendő befektetőket a befektetett tőkeösszeg elvesztésének kockázatáról egyáltalán nem, vagy nem megfelelően tájékoztatják, illetve esetlegesen ezzel kapcsolatban megtévesztő információkat közölnek, akkor képviselőik a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) XXXVI. fejezetében felsorolt vagon elleni bűncselekményeket valósíthatják meg.

4.2. A konstrukció összevetése a befektetési alapkezelési tevékenység, illetve a kollektív befektetési formák szabályozásával

A március 15-én hatályba lépett Kbfv. teljesen átalakítja a befektetési alapkezelés szabályozási keretrendszerét mind tevékenységi, mind pedig intézményi szempontból. A korábban hatályos Batv. szerint az alapkezelési tevékenységet befektetési alap vonatkozásában lehetett végezni. Ettől eltérően a Kbfv. 4. § (1) bekezdés 18. pontja a befektetési alapkezelést a következőképpen határozza meg:

„18. befektetési alapkezelés: a kollektív befektetési forma számára végzett befektetéskezelési tevékenység, valamint a kollektív befektetési forma létrehozatalához, működtetéséhez kapcsolódó feladatok ellátása.”

A kollektív befektetési forma definíciója a Kbfv. 4. § (1) bekezdés 62. pontjában jelenik meg:

„62. kollektív befektetési forma: minden olyan kollektív befektetés, amely több befektetőtől gyűjt tőkét abból a célból, hogy meghatározott befektetési politikának megfelelően befektesse a befektetők javára (ÁÉKBV, ABA).”

A fenti jogszabályhely tartalmából kitűnik, hogy a kollektív befektetésnek nem szükségszerűen befektetési alap formájában kell realizálnia. Ehhez kapcsolódóan a Kbfv. 4. § (1) bekezdés 61. pontja megadja a kollektív befektetési értékpapír fogalmát is.

„61. kollektív befektetési értékpapír: a kollektív befektetési forma által forgalomba hozott értékpapír, **továbbá** a kollektív befektetési forma által forgalomba hozott, **a kollektív befektetési formában való részvételt tanúsító egyéb okirat.**”

A levélben leírtak szerint sem az „A” Társaság, sem a „B” Társaság, sem a „C” Társaság nem bocsát ki befektetési jegynek minősülő értékpapírt, mivel a nyereség-részesedési jog (illetve az arról esetlegesen kiállított okirat) nem felel meg a befektetési jegy Batv. által meghatározott definíciós elemeinek. A Kérelmező által az MNB részére rendelkezésre bocsátott információkból nem derül ki, hogy a nyereség-részesedési jogok ténylegesen milyen (materiális vagy elektronikus jel) formában jelennek meg, az azonban kitűnik, hogy az „A” Társaság a befektetők által átadott pénzeszközök átvételét és a nyereség-részesedési jog vonatkozásában fennálló jogosultságot szerződésben rögzíti. Ez pedig olyan okiratnak tekinthető, amely a kollektív befektetési formában való részvételt igazolja. A fentiek alapján a nyereség-részesedési jogokról kiállított igazolás kollektív befektetési értékpapírnak minősülhet, azonban a rendelkezésünkre álló igen csekély információ birtokában ezt kétséget kizáróan megállapítani nem lehet. Megjegyezzük még, hogy a fenti definíció nyelvtani értelmezése alapján a második fordulatban szereplő „egyéb okirat” olyan, az értékpapíri minősítésnél tágabb kategóriát jelöl, amely a magyar jogszabályok szerinti „értékpapír” alakszerűségi, tartalmi kellékeinek nem felel meg, ennek ellenére mégis értékpapírként kezelendő.

Ugyanakkor tekintettel arra, hogy egyik társaság sem rendelkezik magyarországi székhellyel, ezért esetükben elsődlegesen azt kell vizsgálni, hogy az általuk megvalósítandó konstrukciónak mely elemei tartoznak a Kbfv. hatálya alá, így különösen hogy a kollektív befektetési forma létrehozásával, működtetésével kapcsolatos tevékenységeik (pl. a „termék” értékesítése, a befektetés kezelése) közül melyekre terjed ki a Kbfv. 1. §-ának hatálya.

„1. § Ha nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, e törvény hatálya kiterjed

- a) a Magyarország területén székhellyel rendelkező, e törvény szerinti kollektív befektetési forma és befektetési alapkezelő létrehozatalára, működtetésére és felügyeletére,
- b) a Magyarország területén végzett befektetési alapkezelési tevékenységre,
- c) a Magyarország területén székhellyel rendelkező ÁÉKBV-alapkezelő EGT-államban létrehozott fióktelepe által végzett befektetési alapkezelési tevékenységre, valamint határon átnyúló szolgáltatás nyújtására,
- d) a Magyarország területén székhellyel rendelkező ABAK EGT-államban létrehozott fióktelepe által végzett befektetési alapkezelési tevékenységre, valamint határon átnyúló szolgáltatás nyújtására,
- e) Magyarország területén nem uniós ABAK által végzett befektetési alapkezelési tevékenységre,
- f) a befektetési jegy és az **egyéb kollektív befektetési értékpapír Magyarország területén**, valamint ÁÉKBV-alapkezelő, illetve ABAK által EGT-államban **történő forgalomba hozatalára, forgalmazására**,
- g) a Magyarországon letelepedett jogi képviselő e törvény szerinti tevékenységre,
- h) a magyar hatóság által ellátott, e törvényben meghatározott felügyeleti tevékenységre.”

A fentiekben idézett pontok közül a b) és f) pontokban megjelölt tárgyi hatály megvalósulásának vizsgálata releváns. A befektetési alapkezelésnek a Kbtv. 4. § (1) bekezdés 18. pontjában meghatározott fogalmi elemeit az állásfoglalás-kérésben a Kérelmező által közölt tényállással összehasonlítva megállapítható, hogy a kollektív befektetési forma létrehozásával, működtetésével kapcsolatos feladatokat Németországban az „A” Társaság végzi, míg a befektetéskezelési tevékenység a „B” Társaság által feltehetően Luxemburgban valósul meg. Mindezek alapján Magyarország területén végzett befektetési alapkezelési tevékenységről valószínűleg nem beszélhetünk.

Ami az egyéb – tehát befektetési jegynek nem minősülő – kollektív befektetési értékpapír Magyarországon történő forgalmazásának (forgalomba hozatalának) megítélését illeti, mivel az előzőekben kifejtett érvelésünk alapján a nyereség-részesedési joggal kapcsolatban kiállított okirat kollektív befektetési értékpapírnak minősülhet, valamint az értékesítés helye – Magyarország – sem vitatott, így nyitott kérdésként pusztán az vizsgálandó, hogy a nyereség-részesedési jog adásvétele a Kbtv. szerinti forgalomba hozatalnak, illetve forgalmazásnak tekinthető-e.

A forgalmazási tevékenység meghatározását a Kbtv. 4. § (1) bekezdés 41. pontja, míg a forgalomba hozatal definícióját a Kbtv. 4. § (1) bekezdés 45. pontja tartalmazza.

„41. forgalmazás: valamely befektetési alapkezelő kezdeményezésére vagy annak nevében valamely, az adott befektetési alapkezelő kezelésében lévő kollektív befektetési forma kollektív befektetési értékpapírjaira vonatkozó közvetlen vagy közvetett ajánlattétel az Európai Unióban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező befektetők számára, vagy azok ilyen befektetőkhez történő kihelyezése.”

„45. forgalomba hozatal: a kollektív befektetési értékpapír keletkezése és az első tulajdonosnak történő átadása.”

Az MNB álláspontja szerint azáltal, hogy az „A” Társaság (vagy a „C” Társaság, mert ez a tényállásban nem egyértelmű) a nyereség-részesedési jogokat Magyarországon, magyarországi székhelyű/lakóhelyű befektetők részére ajánlja, majd értékesíti, és erről szerződést ír alá, amely a nyereség-részesedési jogból eredő további jogosultságokat okiratként tanúsítja, az „A” Társaság/„C” Társaság tevékenysége magyarországi forgalomba hozatali, illetve forgalmazási tevékenységnek minősül. A befektető ugyanis a befizetett pénzeszeg felett tulajdonosként már nem rendelkezhet, ezzel szemben a nyereség-részesedési jog (és az erről szóló okirati igazolás) tulajdonosává válik.

Feltéve és elfogadva a tényállásban leírtakat, mely szerint a konstrukcióban felvázolt befektetési forma nem minősül ÁÉKBV-nek, így a Társaságok sem tekinthetők ÁÉKBV-alapkezelőnek, e kollektív befektetés nagy valószínűséggel az alternatív befektetési alap (ABA) kategóriájába tartozik, így az alapot működtető Társaságoknak a székhelyük szerinti tagállam felügyeleti hatósága által kiadott alternatív befektetési alapkezelői (ABAK) engedéllyel kell rendelkezniük.

Amint azt az előzőekben kifejtettük, a külföldi székhelyű Társaságok Magyarországon az engedélyköteles tevékenységek közül a Kbtv. 7. § (2) bekezdés b) pontja szerinti – az ABAK által kezelt kollektív befektetési értékpapír forgalomba hozatala és forgalmazása – tevékenységet végeznek.

Az MNB álláspontja szerint a Társaságok e forgalomba hozatali (forgalmazási) tevékenységet a Kbtv. 60. § (1) bekezdésében foglaltak figyelembe vételével, határon átnyúló szolgáltatás keretében vagy fióktelep formájában végezhetik Magyarországon, amennyiben a székhelyük szerinti tagállam felügyeleti hatóságától erre engedéllyel rendelkeznek, és a megfelelő bejelentési eljárás keretében az ún. „EU Passport”-ot megszerezték.

„60. § (1) Más EGT-államban bejegyzett ABAK határon átnyúló szolgáltatás formájában számára engedélyezett tevékenységet láthat el, és fióktelep formájában is működhet Magyarországon.”

A bejelentési eljárásban az érintett tagállamok nemzeti joga mellett az AIFMD I. Melléklet 2. b) pontjára kell tekintettel lenni (amely a forgalmazási tevékenységet jelöli), továbbá a IV. Mellékletben foglalt tájékoztatási kötelezettségnek való megfelelést kell igazolni. A kollektív befektetési forma kezelését végző Társaság(ok) tehát kizárólag ABAK-ként (főszabály szerint tagállami hatósági engedéllyel rendelkező ABAK-ként) működhetnek jogszerűen az Európai Unióban. Amennyiben valamelyik Társaság befektetéskezelést nem végez, hanem csak forgalmazási tevékenységet, akkor nem szükségszerűen kell ABAK-ká válnia, e tevékenységet – az alábbi, 4.3. pontban részletezettek szerint – befektetési vállalkozásként vagy befektetési szolgáltatást nyújtó hitelintézetként is folytathatja.

Az állásfoglalás jelen pontjában leírt jogi érvelés alapján véleményünk szerint a konstrukciónak a Tpt. szerinti értékpapír forgalomba hozatali tevékenység szempontjából való megítélése már nem releváns.

4.3. A konstrukció megítélése a befektetési szolgáltatási tevékenységek szempontjából

A befektetési szolgáltatási tevékenységeket és kiegészítő szolgáltatásokat a Bszt. 5. § (1)-(2) bekezdései tartalmazzák. Befektetési szolgáltatási tevékenységek megvalósulásáról egyáltalán akkor beszélhetünk, ha a tevékenységet pénzügyi eszközökre kiterjedően folytatják. A nyereség-részesedési jog (illetve az azokról kiállított okirat) a Bszt. 6. § c) pontjában megjelölt kollektív befektetési forma által kibocsátott értékpapírnak minősül, így annak kibocsátása, illetve értékesítése a Bszt. 5. § (1) bekezdés a)-c), valamint g) pontjaiban felsorolt befektetési szolgáltatási tevékenységeket érintheti.

Megjegyzendő, hogy a Kérelmező levelében megjelölt társaságok közül egyik sem rendelkezik magyarországi székhellyel, ezáltal főszabályként az általuk végzett tevékenységre a Bszt. hatálya nem terjed ki, figyelemmel a Bszt. 1. § a)-b) pontjaiban foglaltakra. Ugyanakkor amennyiben valamely társaság tevékenysége a székhelye szerinti EGT-állam joga, illetve a pénzügyi eszközök piacairól szóló 2004/39/EK Irányelv (MiFID) szerint befektetési szolgáltatási tevékenységnek minősül, akkor meg kell vizsgálni, hogy e tevékenységet határon átnyúló formában végzi-e Magyarországon, mert ebben az esetben a MiFID 31. cikke és a Bszt. 27. § (4) bekezdése, továbbá 172. §-a vonatkozik rá. (Jelen esetben – erre utaló információ hiányában – eltekintünk annak a lehetőségnek az elemzésétől, hogy a külföldi társaságok fióktelepen keresztül is nyújthatnak szolgáltatásokat Magyarországon.)

A tényállásban leírtakból kitűnik, hogy az „A” Társaság és a „C” Társaság a nyereség-részesedési jogok, mint kollektív befektetési értékpapírok forgalomba hozatalával, forgalmazásával kapcsolatos feladatokat látnak el, amely tevékenységeket az MNB álláspontja szerint ha nem ABAK-ként végzik, akkor befektetési vállalkozási vagy hitelintézeti formában bizományosi tevékenység (megbízás felvétele és továbbítása, megbízás végrehajtása az ügyfél javára) és az ún. „placement” tevékenység (pénzügyi eszköz elhelyezése az eszköz [pénzügyi eszköz] vételére vonatkozó kötelezettségvállalás nélkül) végzésére jogosító, a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatósága által kiadott engedély birtokában folytathatják.

Ami a „B” Társaság tevékenységét illeti, a „B” Társaság a befektetők összegyűjtött pénzeszközeit az egyes befektetők által választott befektetési portfólióknak megfelelően tagsági viszonyt megtestesítő értékpapírokba, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba, valamint aranyba befekteti. Bár az állásfoglalás-kérés nem tartalmaz részletes információt e tevékenység vonatkozásában, felmerülhet a MiFID-ben szereplő egyes befektetési szolgáltatási tevékenységek (így különösen a portfóliókezelés) megvalósulása. Tekintettel arra, hogy a nyereség-részesedési jogok ellenértékének összegyűjtése Magyarországon valósul meg azáltal, hogy magyarországi székhellyel/lakóhellyel rendelkező személyeket toboroznak a befektetésre, ezért a „B” Társaság tevékenysége határon átnyúló befektetési szolgáltatási tevékenységként értelmezhető, amelynél az ügyféltoborzást és értékesítést végző „A” Társaság, illetve a befektetést értékesítő „C” Társaság a tevékenységet elősegítő közvetítőkként jelennek meg. Mindezekből következően az ügyfélpénzek pénzügyi eszközökbe történő befektetését végző „B” Társaság tevékenysége csak akkor minősül jogszerűnek, ha a székhelye szerinti tagállam nemzeti joga alapján befektetési vállalkozásnak/hitelintézetnek, vagy pedig ABAK-nak minősül és hatósági engedéllyel rendelkezik befektetési szolgáltatások nyújtására, továbbá ha felügyeleti hatóságán keresztül az ún. EU-Passport"-ot megszerezte. A határon átnyúló szolgáltató a MiFID 23. cikke szerinti meghatalmazottat (függő ügynököt) foglalkoztathat a szolgáltatásnyújtás elősegítése érdekében.

Összefoglalásként megállapítható, hogy az alternatív alapokra és kezelőikre vonatkozó uniós szabályozás kialakításánál a jogalkotói cél éppen az volt, hogy az olyan rendkívül kockázatos befektetések, tőkegyűjtési formák, amelyek esetében a befektető/ügyfél a befektetett tőkéjének jelentős hányadát (akár a teljes összegét) elveszítheti, megfelelő hatósági kontroll alatt jöjjenek létre és működjenek. Az AIFMD-ben és az egyes nemzeti jogszabályokban rögzített, a tőkepiaci felügyeleti hatóságok számára biztosított felügyelési és engedélyezési eszköztár a garanciája annak, hogy e tőkebefektetési formák szabályozott keretek között, a befektetők érdekeinek figyelembe vételével működjenek és az ügyfélpénzek megfelelő szintű védelme megvalósuljon. Az állásfoglalás-kérésben megjelölt Társaságok tervezett tevékenysége tipikus példája annak a magas kockázatú tevékenységnek, amelynek szabályozatlanságát a piac és az uniós jogalkotó meg kívánta szüntetni.

Mindezek alapján felhívjuk a figyelmet arra, hogy a fenti cél megvalósulását az MNB is kiemelten kezeli, és amennyiben engedély nélküli vagy bejelentés hiányában végzett befektetési alapkezelési, befektetési szolgáltatási vagy közvetítési tevékenység gyanúját észleli, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 90. § (1) bekezdése alapján az érintett Társaságokkal szemben piacfelügyeleti eljárást indít.